

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อสะดวกในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ดังนี้

- X แทน คะแนนเฉลี่ย
- S แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนน
- D แทน ผลต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
- * แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
- ** แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเด็กพิการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความรู้สึกเห็นคุณค่า
ในตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความรู้สึกเห็นคุณค่า
ในตนเองของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความรู้สึกเห็นคุณค่า
ในตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเด็กพิการที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กพิการ จำนวน 26 คน แบ่งออกเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง จำนวน 13 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 13 คน แสดงรายละเอียดดังตาราง 1-4

ตารางที่ 1 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชาย	5	19.23	6	23.08	11	42.30
หญิง	8	30.77	7	26.92	15	57.70
รวม	13	50.00	13	50.00	26	100.00

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวนเพศชายน้อยกว่าเพศหญิง โดยมีเพศชาย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.30 เพศหญิง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 57.70 และเมื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแล้ว ในกลุ่มทดลองมี เพศชาย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 เพศหญิง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 และกลุ่มควบคุมมี เพศชาย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 เพศหญิง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 26.92

ตาราง 2 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
13-14	5	19.23	5	19.23	10	38.46
15-16	6	23.08	7	26.92	13	50.00
17-18	2	7.69	1	3.85	3	11.54
รวม	13	50.00	13	50.00	26	100.00

จากตาราง 2 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 15-16 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 โดยในกลุ่มทดลองมีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 และกลุ่มควบคุมมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 26.92 รองลงมา เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 13-14 ปี มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 โดยในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีจำนวน กลุ่มละ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 17-18 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 โดยในกลุ่มทดลอง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และกลุ่มควบคุมมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 3 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามศาสนา

ศาสนา	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
พุทธ	13	50.00	13	50.00	26	100.00
คริสต์	-	-	-	-	-	-
อิสลาม	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
รวม	13	50.00	13	50.00	26	100.00

จากตาราง 3 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 4 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชั้น ม.1	6	23.08	5	19.23	11	42.31
ชั้น ม.2	3	11.54	5	19.23	8	30.77
ชั้น ม.3	4	15.38	3	11.54	7	26.92
รวม	13	50.00	13	50.00	26	100.00

จากตาราง 4 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.31 โดยในกลุ่มทดลอง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 และกลุ่มควบคุม มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คือมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 โดยในกลุ่มทดลองมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 และกลุ่มควบคุม มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวนน้อยที่สุด คือ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 26.92 โดยในกลุ่มทดลองมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 และกลุ่มควบคุม มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

ตาราง 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	S^2	t
กลุ่มทดลอง	25.00	40.50	0.3064
กลุ่มควบคุม	24.08	76.74	-

$$t_{.05, 22} = 1.717$$

จากตาราง 5 แสดงว่า เด็กพิการที่ได้รับการบำบัดด้วยหนังสือกับเด็กพิการที่ไม่ได้
รับการบำบัดด้วยหนังสือมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 หรือแสดงว่า ก่อนการทดลองกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตกต่างกัน

ศูนย์เวชศาสตร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง
ของกลุ่มตัวอย่างระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 6 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง
ของกลุ่มควบคุมระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	X	D	D ²	t
ก่อนการทดลอง	24.08	2	64	0.2407
หลังการทดลอง	24.23	-	-	-

$$t_{.05, 12} = 1.782$$

จากตาราง 6 แสดงว่า เด็กพิการที่ไม่ได้รับการบำบัดด้วยหนังสือระหว่าง
ก่อนและหลังการทดลองมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้น อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 หรือแสดงว่า เด็กพิการที่ไม่ได้รับการบำบัดด้วยหนังสือระหว่างก่อนและหลัง
การทดลองมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตกต่างกัน

ตาราง 7 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง
ของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	25.00	72	404	7.0886**
หลังการทดลอง	30.54	-	-	-

$$t_{.01, 12} = 2.681 \quad ** p < .01$$

จากตาราง 7 แสดงว่า เด็กพิการที่ได้รับการบำบัดด้วยหนังสือหลังจากได้รับการทดลองมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

ตาราง 8 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	S^2	t
กลุ่มทดลอง	30.54	28.44	2.1614*
กลุ่มควบคุม	24.23	82.36	-

$$t_{.05, 22} = 1.717 \quad *p < .05$$

จากตาราง 8 แสดงว่า เด็กพิการที่ได้รับการบำบัดด้วยหนังสือกับเด็กพิการที่ไม่ได้
รับการบำบัดด้วยหนังสือมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 โดยเด็กพิการที่ได้รับการบำบัดด้วยหนังสือมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่า
เด็กพิการที่ไม่ได้รับการบำบัดด้วยหนังสือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย